31/03/2022

Γέρο Καλλίνικος Ιβηρίτης Προηγούμενος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου

Του Σεβ. Μητροπολίτη Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου κ. Ανδρέα, Καθηγητή της Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ

Ο Γέρο – Καλλίνικος, ο Προηγούμενος της Ιβήρων, ο επί έτη πρώτος, έφτασε στο Άγιον Όρος μικρό παιδί. Στο Περιβόλι της Παναγίας και υπό την σκέπη της Πορταΐτισσας, της Εφόρου του, γένιωσε, ενηλικιώθηκε, ανδρώθηκε, γέρασε και ετελεύτησε.

Ιερομόναχος ευφυής. Γεννημένος για τα δύσκολα και για υπεύθυνες αποφάσεις. Γι' αυτό τον κράτησε η Πορταΐτισσα στο σπίτι της και η Παναγία στο περιβόλι της. Για να συνδράμει στην κοινοβίαση μοναστηριών, για να διαλεχθεί, ... με Πατριάρχες και Αρχιεπισκόπους, με αρχιερείς των Πατριαρχικών Εξαρχιών, πάντοτε με διάκριση και αποτελεσματικότητα.

Γνώριζε καλά να ξεμπερδεύει το κουβάρι στα καθ’ ημάς, τα προσωπικά και τα συλλογικά. Με το καθαρό βλέμμα του, με τη συγχωρούσα καρδία του, με το ευφυέστατο και πολύστροφο, για την Εκκλησία μας και το Άγιον Όρος, μυαλό του, ζύγιαζε πρόσωπα και γεγονότα και ανάλογα εισηγείτο ή έπραττε.

Πολλάκις καυστικός. «κι ο Χότζας στο Τζαμί Παρασκευή πηγαίνει. Έλα κι εσύ στην Παναγιά την Παρασκευή … Είπε σε αρχιερέα…». Παλιά στόφα ο Γέρο – Καλλίνικος. Ευσεβής, όχι ευσεβιστής. Καλόγερος της ουσίας, όχι του τύπου με τα δήθεν. Συγκαταβατικός στους παλιούς αγιορείτες. Σφυγμομετρούσε και σφυρηλατούσε τους νεότερους.

Όλα για την Παναγία και το περιβόλι της, όπου εγκαταβίωσε δεκαπενταετής έφηβος για να γίνει νέος, μεσήλικας, να διαβούν τα χρόνια και να εξοδιαστεί εκεί, που ξαναγεννήθηκε και ετελεύτησε. Υπό τη σκέπη της Πορταΐτισσας και του Άξιον Εστί.

Ο Ιερομόναχος Καλλίνικος, προσλάμβανε και βίωνε την πορεία του ως θέλημα και βουλή των ουρανών. Προηγήθηκαν αυτού, στο Άγιον Όρος, ο Ανέων Μακάριος, λίγο μετά ήρθε ο Καρπάθου Αμβρόσιος κι άλλοι πολλοί που διακόνησαν τον Χριστό και την Παναγία, εντός και εκτός του Περιβολιού της.

Ο Γέρο – Καλλίνικος δεν αναζήτησε ούτε θέλησε τίτλους σπουδών, παρόλο που του προτάθηκαν και είχε περίσσια την γονιδιακή οξύνοια, η οποία του επέτρεπε να ανοίξει τα φτερά του και σε άλλους δρόμους. Όμως, ο ορίζοντας του Αγίου Όρους, ο ατελεύτητος, και το μυστήριο της Υπεραγίας Θεοτόκου υπερπλήρωναν το είναι του, την υπόστασή του.

Αναχώρησε του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, του μύστη, του θεόπτη και κοινωνού του ακτίστου φωτός, πού διέκρινε την ουσία του Θεού από την ενέργεια. «Γνωρίζομε τον ήλιο από τις ενέργειες, από τις ακτίνες του. Η ουσία του πυρακτωμένου ήλιου μας είναι αμέθεκτη και απρόσιτη, όπως και η ουσία του Θεού», μας ξεκαθάρισε ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, που διετέλεσε και Ηγούμενος της Εσφιγμένου.

Κι ο Γέρο – Καλλίνικος διάβασε καλόγερο τον σημερινό Ηγούμενο της Εσφιγμένου, Αρχιμανδρίτη Βαρθολομαίο. Ο μακαριστός Γέρο – Καλλίνικος συγκατάνευε στη ροή των ορατών του ποταμιού. Για τα ουράνια είχε την Πορταΐτισσα του. Κι όταν χρειάστηκε, μερίμνησε, τακτοποίησε την κοινοβίασή Της. Προϊστάμενος της Μονής του, όπου εγκαταβιωσε το 1954, είχε εμπειρία. Γνώριζε να ζυγιάζει και να μετρά κι έβαλε ψηλά τον πήχη. Χτύπησε με τους Ιβηρίτες θύρα δοκιμασμένη. Πήγε

στην Σταυρονικήτα, στον Ηγούμενό της τον Βασίλειο. Ήταν Ιβηρίτης μου είπε, όταν τον ρώτησα. Στο Άγιο Όρος ξεκίνησε από την Σκήτη μας και διευκρίνισε, ήταν γραμμένος σε κελί μας, στην Σκήτη μας. «Ψήφω και δοκιμασία» όλων των Ιβηριτών πατέρων ανέλαβε ο Γέρο – Βασίλειος την Ηγουμενία και πορεύτηκαν, παλιοί και νέοι, με αλληλεγγύη, σεβασμό και κατανόηση.

Ο Γέρο – Καλλίνικος ο Ιβηρίτης, ο Προηγούμενος της Ιβήρων και Πρώτος, αυλίζεται πλέον στην άνω Ιερουσαλήμ, εν μέσω του ακτίστου φωτός της Θείας δόξης, που κατά τας «ανάγκας», μας καταυγάζει και ενθάδε και εκείθεν.

Καλλινίκου Ιερομονάχου του Ιβηρίτου, αιωνία η μνήμη.